

Ο Παλμός των Μηλιωτών

Σ.Η.Μ.
Μέγαρο Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΗ', ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 206, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2001
Ταχ. Δ/ση: 455 00 Μηλιωτάδες Ιωαννίνων, Τηλ. & FAX: (0656) 31119

1^η Απριλίου

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Η 1^η Απριλίου 2001 ονομάστηκε «Ημέρα του Ποταμού» από το Δίκτυο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας.

Την ημέρα αυτή 130 σχολεία από όλη την Ελλάδα μέτρησαν την ποιότητα νερού ενός γειτονικού τους ποταμού, με τη βοήθεια φορητού χημικού εργαστηρίου ή βιοδεικτών και έστειλαν τα αποτελέσματα σε επιτροπή που έχει συγκροτηθεί στην Αθήνα.

Στο Ν. Ιωαννίνων συμμετείχαν στο πρόγραμμα τα Γυμνάσια Κουτσελίου, Καστρίτσας, Κόνιτσας και Μηλιωτάδων.

Το Γυμνάσιο Μηλιωτάδων, με υπεύθυνο εκπαιδευτικό τον καθηγητή κ. Βασίλειο Τζιώτη, έκανε μετρήσεις στον παραπόταμο του Αράχθου Διπόταμο, στη σύμψη των παραποτάμων Βάρδα και Ζαγορίτικου.

ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΙΝΔΟΥ

Πραγματοποιήθηκε στο Μέτσοβο, με πρωτοβουλία της αναπτυξιακής εταιρείας «ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΕ», συνάντηση με θέμα την ειδική περιβαλλοντική μελέτη για την προστατευόμενη περιοχή της Βόρειας Πίνδου, που προτείνεται να χαρακτηριστεί ως Εθνικό Πάρκο.

ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Από την Περιφέρεια Ηπείρου ανακοινώθηκε ότι εντάχθηκε στο Γ' ΚΠΣ το έργο Βελτίωσης - Ανακαίνισης Τμημάτων της Εθνικής Οδού Ιωαννίνων - Μετσόβου, προϋπολογισμού 1 δις δρχ.

Εξάλλου από το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ιωαννίνων εγκρίθηκε η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την κατασκευή νέας γέφυρας στη Μπαλντούμα.

ΥΛΟΤΟΜΙΑ ΣΥΝΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ

Από τη Διαχειριστική Επιτροπή Συνιδιόκτητου Δάσους Μηλιωτάδων ανακοινώνεται ότι ανατέθηκε στο χωριανό μας Ιωάννη Δ. Μπαζαλέκο η υλοτομία της συστάδας 2γ και το υπόλοιπο της συστάδας 2β, στις θέσεις «Πλάκα» έως «Τσίπιανη» του συνιδιόκτητου δάσους.

Αίτημα του Δημάρχου Ανατ. Ζαγορίου

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ

ΚΟΜΒΟΣ ΣΤΗ ΜΠΑΛΝΤΟΥΜΑ

Ηλεκτροφωτισμένο κόμβο στη Μπαλντούμα ζητά από τις αρμόδιες υπηρεσίες ο Δήμαρχος Ανατολικού Ζαγορίου κ. Σ. Σπυριδάκης.

Στο αίτημά του αναφέρει ότι η κατασκευή σύγχρονου κόμβου στη διακλάδωση της Εθνικής Οδού προς Ανατολικό Ζαγόρι είναι επιβεβλημένη για την ομαλή κίνηση των οχημάτων.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Δημοσιεύουμε επιγραμματικά τις κυριότερες από τις αποφάσεις του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, το μήνα που πέρασε:

1) Αποφάσισε την πραγματοποίηση Πανελλήνιου Συνεδρίου με θέμα: ΟΙ ΛΟΓΙΟΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ στις 23 και 24 Ιουνίου 2001.

2) Πρότεινε την οριοθέτηση του οικισμού Δεματίου. Μειοψήφησε ο Ευθ. Κίτσιος.

3) Διατύπωσε τις αντιρρήσεις του Δήμου για τη λειτουργία λατομείου μαρμάρου στη θέση «Ράχη Λούκα» Δεματίου.

4) Αποφάσισε τη δημοπράτηση σύνταξης των διαχειριστικών μελετών των δημοτικών δασών Μακρίνου και Γρεβενιτίου.

5) Αποφάσισε την εκμίσθωση της εκμετάλλευσης των δημοτικών δασών στους δασικούς συνεταιρισμούς των χωριών Καστανώνα, Μακρίνου, Ελατοχωρίου, Φλαμπουραρίου, Τριστένου και Δόλιανης.

6) Αποφάσισε την εκμίσθωση του περισσεύματος βοσκής Ανθρακίτη, Καβαλλαρίου και Δόλιανης.

7) Συγκρότησε τις επιτροπές εξακρίβωσης περιουσιακών στοιχείων για την εξισωτική αποζημίωση των αγροτών.

8) Αποφάσισε τη συμμετοχή του Δήμου στο Φορέα Διαχείρισης του Χ.Υ.Τ.Α. της 2^{ης} Διαχειριστικής Ενότητας.

9) Ενέκρινε τη διαδημοτική συνεργασία με την Κοινότητα Βοβούσας για την εξυπηρέτησή της από την Ταμιακή Υπηρεσία του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου.

10) Ενέκρινε τον απολογισμό και ισολογισμό έτους 2000 του κληροδοτήματος Ν. Μαλάμη Γρεβενιτίου και Θ. Παπαγιάννη Ελατοχωρίου. Μειοψήφησαν για το κληροδοτήμα Ν. Μαλάμη ο Κ. Δαλαγγέλης και Αντ. Φωτιάδης.

11) Ενέκρινε τον ανακεφαλαιωτικό πίνακα του έργου ολοκλήρωσης πλατείας Ανθρακίτη. Μειοψήφησαν Αντ. Φωτιάδης, Ι. Ρούσκας, Ελ. Γιώτης για κακοτεχνίες του έργου και Χρ. Παπατόλης για αναβολή του θέματος.

12) Αποφάσισε την απευθείας ανάθεση του έργου επισκευών δικτύων ύδρευσης. Μειοψήφησαν Κ. Δαλαγγέλης, Αντ. Φωτιάδης, Ι. Ρούσκας. Παρών Ι. Κίτσιος.

13) Αποφάσισε τη απευθείας ανάθεση των καθαρισμών των δεξαμενών. Μειοψήφησαν Κ. Δαλαγγέλης, Αντ. Φωτιάδης, Ι. Ρούσκας, Ελ. Γιώτης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΕΠΟΧΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ

Από το ΑΣΕΠ αποφασίστηκε η πρόσληψη 8 ατόμων, ως εποχικό προσωπικό, για το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο, με πεντάμηνη σύμβαση.

Η πρόσληψη αφορά 5 εργάτες, 1 οδηγό και 2 πυροφύλακες.

Η πρόσληψη θα γίνει μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του Μαΐου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. ΔΕΜΑΤΙ: Στις 5 Απριλίου έφυγε από τη ζωή ο Δημήτριος Θ. Θεοδώρου σε ηλικία 92 ετών.
2. ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Στις 7 Απριλίου έφυγε από τη ζωή η Βασιλική Ηλ. Αγγέλη, το γένος Γεωργίου Χ. Μπαζαλέκου, σε ηλικία 63 ετών.
3. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ: Στις 15 Απριλίου έφυγε από τη ζωή η Αικατερίνη Ντάφη, σε ηλικία 84 ετών.
Θερμά συλλυπητήρια!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

1. ΔΕΜΑΤΙ: Την 1^η Απριλίου τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη της Χρυσάνθης Αν. Κατσέφτη.
2. ΔΕΜΑΤΙ: Στις 29 Απριλίου τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Νικολάου Χαραλάμπου.
Αιωνία η μνήμη!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΕΛΕΣΗΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

1. Την Κυριακή 6 Μαΐου θα τελεστεί στο Δεμάτι μνημόσυνο για την ανακομιδή και μεταφορά των οστών του Ελευθερίου Κ. Ντάφη.
2. Την Κυριακή 13 Μαΐου θα τελεστεί στο Δεμάτι 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Δημητρίου Θ. Θεοδώρου.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ

Στη μνήμη του Νικολάου Γ. Χαραλάμπου προσέφεραν τα παρακάτω ποσά στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου: 1) Αριστοτέλης Οικονόμου 10.000 δρχ., 2) Βασίλειος Κ. Σπύρου 10.000 δρχ.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΗΛ. ΑΓΓΕΛΗ

Στη μνήμη της Βασιλικής Ηλ. Αγγέλη ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μηλιωτών κατέθεσε το ποσό των 10.000 δρχ. στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Μηλιωτών.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Στη μνήμη του Δημητρίου Θ. Θεοδώρου προσέφεραν τα παρακάτω ποσά: α) Στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου: Η σύζυγός του Σοφία Θεοδώρου 50.000 δρχ., η οικογένειά Χρήστου Δ. Θεοδώρου 5.000 δολάρια,

η οικογένειά Βασιλείου Δ. Θεοδώρου 50.000 δρχ., ο Γεώργιος και Αικατερίνη Κίτσιου και ο Νικόλαος και Γεωργία Κίτσιου 50.000 δρχ., η οικογένεια Βασιλείου και Ουρανίας Κίτσιου 50.000 δρχ., Εξωρ.-Εκπ/κός Σύλλογος Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος» 10.000 δρχ., χρηματικά ποσά Βασίλειος Μπαρμπαλιός, Ευθύμιος Μπαρμπαλιός, Κων/νος Μπαρμπαλιός, Ιωάννης Μπαρμπαλιός, Γεώργιος Οικονόμου, Γεώργιος Χ. Κατσέφτης, Γεώργιος Τσιούρης, Μιχάλης Παντούλας, Γεώργιος Π. Κίτσιος, Ιωάννης Κ. Αγγέλης.

β) Στον Ι. Ναό Αγίας Κυριακής Δεματίου: Η σύζυγός του Σοφία Θεοδώρου 50.000 δρχ., η οικογένεια Κων/νου Θεοδώρου 1.000 δολάρια, η οικογένεια Βασιλείου Θεοδώρου 50.000 δρχ., ο Γεώργιος και Αικατερίνη Κίτσιου και ο Νικόλαος και Γεωργία Κίτσιου 50.000 δρχ., η οικογένεια Βασιλείου και Ουρανίας Κίτσιου 50.000 δρχ., Εκπολιτιστικός Σύλλογος Δεματίου «Η Πρόδος» 10.000 δρχ.

γ) Στον Ι. Ναό Γεννήσεως Θεοτόκου Μηλιωτών: Η σύζυγός του Σοφία Θεοδώρου 50.000 δρχ., ο Γεώργιος και Αικατερίνη Κίτσιου και ο Νικόλαος και Γεωργία Κίτσιου 50.000 δρχ., η οικογένεια Βασιλείου και Ουρανίας Κίτσιου 50.000 δρχ.

δ) Στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Μηλιωτών: Η οικογένεια Βασιλείου Δ. Θεοδώρου 50.000 δρχ., ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μηλιωτών 10.000 δρχ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο εφημέριος της ενορίας Αγίου Νικολάου Δεματίου Πέτρος Παπαχρήστος ευχαριστεί θερμότατα: 1) Το Γεώργιο Μπλέτσο για τη δωρεά 250.000 δρχ. για τα πολύφωτα του Ι. Ναού Αγίου Νικολάου Δεματίου, εις μνήμην της πεθεράς του Χρυσάνθης Αν. Κατσέφτη.

2) Την Ελένη Ν. Χαραλάμπου και τα παιδιά της Ιωάννη και Γεώργιο Χαραλάμπου για το χρηματικό ποσό που προσέφεραν στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου, καθώς επίσης και τον Αριστοτέλη Οικονόμου και Βασίλειο Σπύρου, στη μνήμη του Νικολάου Χαραλάμπου.

3) Τη Γεωργία Ν. Λάμπρη και τα παιδιά της Βασίλειο, Παύλο, Δημήτριο και Δήμο για το χρηματικό ποσό που προσέφεραν για το γυναικωνίτη του Ι. Ναού Αγίου Νικολάου Δεματίου.

4) Τη Σοφία Δ. Θεοδώρου και τα παιδιά της για το χρηματικό ποσό που προσέφεραν στον Ι. ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου, στη μνήμη του Δημητρίου Θεοδώρου, καθώς επίσης και το Βασίλειο, Κων/νο, Ιωάννη και Ευθύμιο Μπαρμπαλιό, Γεώργιο Οικονόμου, Γεώργιο Τσιούρη, Γεώργιο Χρ. Κατσέφτη, Μιχαήλ Παντούλα και Γεώργιο Π. Κίτσιο.

Εύχεται σε όλους υγείαν, ευτυχίαν, μακροήμερυσιν και πάσαν παρά Θεού χάριν!

5) Ο εφημέριος Πέτρος Παπαχρήστος, στη μνήμη του θείου του Δημητρίου Θεοδώρου προσέφερε σεβαστό χρηματικό ποσό για τις αγιογραφίες του Ι. ναού Αγίου Νικολάου Δεματίου.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ

Δημήτριος Ι. Παππάς-Λάμπρης 30.000 δρχ.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Ο Παύλος Κοκορδάτος από το Ελατοχώρι, εκλέχτηκε στη θέση του Α' Αντιπροέδρου στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Ηπειρωτών Ν. Ξάνθης.

Επίσης ευχαριστηρία! Συγχαρητήρια!

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο Νικόλαος Γ. Παπαχρήστος πήρε το πτυχίο του από το Χημικό Θεσσαλονίκης.

Καλή σταδιοδρομία!

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Πωλείται οικόπεδο 3,500 στρεμμάτων εντός οικισμού Μηλιωτών. Πληροφορίες στη διεύθυνση της εφημερίδας.

«Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ» Μηνιαία έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτών Ζαγορίου Υπεύθυνος έκδοσης ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Βασίλειος Παπαευνθυμίου
- Βασίλειος Α. Παπαζώης
- Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
- Χρήστος Ι. Οικονόμου
- Ευθύμιος Β. Μπαζαλέκος

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού: 1.500 δρχ.
Εξωτερικού: 25 δολάρια
35 μάρκα

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της εφημερίδας ή του Συλλόγου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Βασίλειος Κ. Σπύρου
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

- Αριστοτέλης Οικονόμου
- Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
- Βασίλειος Παπαευνθυμίου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Σοφία, σύζυγος Δημητρίου Θεοδώρου και όλα τα παιδιά αυτής ευχαριστούν θερμότατα όλους τους συγγενείς, φίλους και χωριανούς που συμπαραστάθηκαν με οποιονδήποτε τρόπο στο βαρύ πένθος της οικογένειας.

Ιδιαίτερα ευχαριστούν τον εφημέριο του χωριού μας και ανιψιό του εκλιπόντος, ιερέα Πέτρο Παπαχρήστο καθώς και τους τρεις συλλειτουργούς αυτού ιερείς. Επίσης ευχαριστούν θερμότατα τους Βασίλειο Δημ. Αγγέλη, συνταξιούχο δάσκαλο και Μιχαήλ Παππά, ιατρό, για τους συγκινητικούς επικήδειους που εκφώνησαν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρουμε τη Δάφνη Χρ. Τσιόλη, η οποία «πήρε το βάφτισμα του πυρός» στη δημοσιογραφία, εργαζόμενη στην τοπική εφημερίδα «ΗΠΕΙΡΟΣ».

Καλή σταδιοδρομία!

**ΧΩΡΙΑΝΟΙ
ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ**

Επικήδειοι

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Δημοσιεύουμε τους επικήδειους που εκφώνησαν ο Βασίλειος Δ. Αγγέλης, ο Μιχάλης Παππάς και ο Κων/νος Δ. Θεοδώρου, κατά την κηδεία του Δημητρίου Θεοδώρου.

Σεβαστέ μας μπαρμπα-Μήτσιο,

Θα ήθελα να σου απευθύνω έναν σύντομο ύστατο χαιρετισμό. Σαν αστραπή διαδόθηκε σήμερα σε όλο το χωριό μας η θλιβερή είδηση του χαμού σου. Έφυγες σήμερα για πάντα από κοντά μας, η θλίψη όλων των χωριανών μας είναι δυσβάσταχτος, γιατί χάσαμε σήμερα έναν σεβαστό γέροντα του χωριού μας, έναν υπέροχο και καλοκάγαθο άνθρωπο, έναν καλό και χρήσιμο χωριανό μας. Το κενό που αφήνεις πίσω σου είναι δυσαναπλήρωτο.

Η απώλειά σου κατέβλησε όλους εμάς και ιδιαίτερα την οικογένειά σου, την οποίαν υπεραγαπούσες. Ως άνθρωπος ήσουν αδαμάντινος χαρακτήρας, καλόκαρδος, ευγενής και ειλικρινής φίλος. Η αγάπη σου για την ιδιαίτερα πατρίδα σου το Δεμάτι, η λατρεία σου προς αυτήν και την οικογένειά σου ήταν τα στολίδιά σου.

Αν είναι αλήθεια ότι οι καλοί και τίμιοι άνθρωποι καλούνται στους ουρανούς για να πλαισιώσουν τις στρατιές των αγγέλων, για σένα αξέχαστε και αείμνηστε μπαρμπα-Μήτσιο, είναι περισσότερο από αλήθεια, γιατί υπήρξες σε όλη σου τη ζωή, καλός, τίμιος, ανθρωπιστής, γιατί αγωνίστηκες πάντοτε τίμια στο δύσκολο αγώνα της ζωής.

Ήσουν πάντα πλούσιος σε χαρίσματα, σε καρδιά, σε ψυχικό μεγαλείο και από όπου διάβαινες πρόσφερες την αγάπη σου, αγάπη για τη γυναίκα σου, αγάπη για τα παιδιά σου, αγάπη για τα αδελφία σου, αγάπη για τα εγγόνια σου, αγάπη για τους συγγενείς σου, αγάπη για τους φίλους σου, αγάπη για όλο τον κόσμο.

Για όλους τους παραπάνω λόγους κλαίνε σήμερα όλοι το χαμό σου. Κλαίνε όλοι οι φίλοι σου, όλοι οι γνωστοί σου, όλοι οι συγγενείς σου, όλοι οι χωριανοί σου. Κλαίει η γυναίκα σου, τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου.

Γεννήθηκες εδώ στο Δεμάτι πριν από 92 περίπου χρόνια από φτωχική αγροτική οικογένεια. Εδώ μεγάλωσες και πέρασες τα παιδικά σου χρόνια και πολύ νωρίς από την εφηβική σου ακόμη ηλικία ρίχτηκες στον αγώνα της ζωής.

Παντρεύτηκες στη συνέχεια την αξιόλογη σύζυγό σου, την κ. Σοφία, κόρη του γνωστού σε όλους μας τοπικού άρχοντα της εποχής εκείνης Κώστα Γιώργου και μαζί της δημιουργήσατε μία αξιόλογη και υποδειγματική οικογένεια, αποκτώντας 6 συνολικά παιδιά, τρεις γιους και τρεις κόρες, που αναθρέψατε με ηθικές πάντα αρχές, που σήμερα κατέχουν αξιόλογες θέσεις στην ελληνική και την αμερικανική κοινωνία.

Δυστυχώς η μοίρα και πάλι σε κυνήγησε, είχες τη μεγάλη αιτία, σεβαστέ μας μπαρμπα-Μήτσιο, να χάσεις μία από τις αγαπημένες σου κόρες, την 23χρονη Αθηνούλα, επάνω στο άθος της ηλικίας της. Το θλιβερό αυτό γεγονός συνεκλόνησε βαθύτατα και εσένα προσωπικά και όλη την οικογένειά σου, αλλά η μεγάλη δύναμη της καρδιάς σου σε ανάγκασε με το πέρασμα του χρόνου να ξεπεράσεις λίγο το μεγάλο κακό και τη μεγάλη συμφορά που έπληξε εκείνη την εποχή την οικογενειακή σου γαλήνη.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής σου εργάστηκες σκληρά για να αναθρέψεις την πολυμελή οικογένειά σου, αλλά οι συνθήκες εργασίας του χωριού μας, που δεν ήταν και οι καλύτερες, σε ανάγκασαν σε αρκετά μεγάλη ηλικία, να μεταναστεύσεις στη μακρινή Αμερική, που την εποχή εκείνη ζούσε εκεί αποκατεστημένος ο αδελφός σου. Εκεί, μαζί με την κατά πάντα ακούραστη σύζυγό σου την κ. Σοφία που στάθηκε πάντα δίπλα σου στις δύσκολες στιγμές, αναγκαστήκατε να δουλέψετε σκληρά και έτσι βελτιώθηκαν σημαντικά οι συνθήκες της ζωής και η αποκατάσταση των παιδιών σου.

Μετά τη συνταξιοδότησή σου από την εργασία δεν ξέχασες το αγαπημένο χωριό το Δεμάτι, ξαναγύρισες πάλι εκεί για να ζήσεις τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής σου, αφού κατόρθωσες πλέον να δεις όλα τα παιδιά σου αποκατεστημένα στις δουλειές τους, παντρεμένα με αξιόλογες οικογένειες.

Κατά τη συντάξιμη ζωή σου διέμεινες πάντα στο αγαπημένο σου χωριό, ασχολούμενος με τα κοινά του χωριού μας. Ήσουν τακτικό μέλος σε όλους τους πολιτιστικούς συλλόγους του χωριού μας και πρόσφερες τα πάντα σ' αυτούς. Ιδιαίτερα στον Πολιτιστικό Σύλλογο Δεματίου «Άγιος Νικόλαος», που είχα την τιμή να εκπροσωπώ για 16 ολόκληρα χρόνια ως ταμίας, πρόσφερες τεράστια χρηματικά ποσά και

εσύ προσωπικά και τα παιδιά σου, για την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου, που όλοι μας το χαίρόμαστε και το καμαρώνουμε σαν κόρη οφθαλμού. Για τη μεγάλη σου αυτή προσφορά στο σύλλογο εγώ προσωπικά σε ευχαριστώ ιδιαίτερα.

Αείμνηστε μπαρμπα-Μήτσιο, θα μπορούσε ίσως κανείς να μιλάει ώρες ολόκληρες για τη ζωή σου. Για ένα όμως να είσαι βέβαιος, ότι εμείς ποτέ δεν θα σε ξεχάσουμε. Πάντα θα σε θυμούμαστε. Όλοι μας θα ευχηθούμε το χώμα της γενέτειρας γης που σε λίγο θα σε σκεπτάσει, να είναι ελαφρό και η ψυχή σου ας βρει την ανάπαυσή της σε τόπο «ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται» και η μνήμη σου να είναι αιώνια.

Καλό σου ταξίδι, σεβαστέ μας μπαρμπα-Μήτσιο!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΑΓΓΕΛΗΣ

Συνταξιούχος δάσκαλος

Αείμνηστε, σεβαστέ γέροντα,

Ο θάνατός σου δεν μας εξέπληξε. Είχες κάποια σειρά ηλικίας, βάδιζες περήφανα τη δέκατη δεκαετία της ζωής. Αυτό είναι προτέρημα και θείο δώρο. Όμως, όσο και να 'ναι, ο θάνατος δονεί τις χορδές της ψυχής κάθε ανθρώπου, συγκλονίζει το συναισθηματικό κόσμο. Έτσι και εμείς αισθανθήκαμε το χαμό ανάμεσά μας.

Από μικρός ρίχτηκες στη βιοπάλη. Έφθασες στην Αμερική, όπου πολλοί συγχωριανοί μας εκεί στα ξένα βρήκαν προσοδοφόρο και απάνεμο λιμάνι δουλειάς και προσφοράς.

Από το μετερίζι αυτό της Αμερικής δημιούργησες οικογένεια αξιόλογη και περήφανη. Ενίσχυες το χωριό, τις εκκλησίες, τους αδύνατους, πρόσφερες στους συλλόγους της ιδιαίτερας σου πατρίδας, γιατί μας υπεραγατούσες όλους. Αγαπούσες τα έργα, τις εκδηλώσεις, τους χωριανούς και όλο τον κόσμο.

Έζησες πολέμους απελευθερωτικούς: 1912 - 13, τη Μικρασιατική καταστροφή, τον πόλεμο του 1940, τη γερμανική κατοχή, την Εθνική Αντίσταση. Σε κάθε σου βήμα μας έλεγες αξέχαστες διηγήσεις από την πολυκύμαντη και ωραία ζωή σου, με ευχαρίστηση και ηρωισμό.

Ήρθαμε όλοι, συγγενείς, συγχωριανοί, φίλοι και γνωστοί, να σε ξεπροβοδίσουμε στο αιώνιο ταξίδι.

Όλοι θα θυμούμαστε το πέρασμά σου από τη ζωή αυτή. Θα θυμούμαστε με πόση γλαφυρότητα και πίστη έλεγες πάντα στην εκκλησία το «Πιστεύω».

Σου ευχόμαστε το χώμα του Δεματίου να είναι αναπαυτικό και ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σου και να σε κατατάξει στους «κόλπους του Αβραάμ».

Αιωνία η μνήμη αξέχαστε γέροντα!

Dr M. B. ΠΑΠΠΑΣ

Σας ευχαριστούμε δάσκαλε και γιατρέ για τα ωραία και ζεστά σας λόγια. Η αλήθεια είναι ότι η αλήθεια θα μας ελευθερώσει όλους και η αλήθεια σήμερα είναι ότι αν ο πατέρας μας από εκεί πάνω βλέπει την κηδεία του, θα λέει: «Κοίταξε τι κηδεία μου κάνουν, τέσσερις παπάδες λειτουργούν, πολύς κόσμος ήρθε και γέμισε η εκκλησία. Αλίμονο!». Όλοι μας εδώ λυπούμαστε, κλάψαμε και θα κλάψουμε, αλλά ο σκοπός μας δεν είναι σήμερα να δοξάσουμε τον Δημήτριο Θεοδώρου, κοινώς Μήτσιο Θεωδωρή, περισσότερο τώρα που είναι πεθαμένος απ' ότι όταν ήταν ζωντανός.

Ο Μήτσιο Θεωδωρής έζησε γεμάτη, καλή και μακρινή ζωή, στα πόδια ως τα 92 και είχε την ικανότητα να και μας μαλώνει αλλά να μας αγαπάει, να διαφωνούμε αλλά να μας συγχωράει. Είχε πάθος και ενθουσιασμό για τη ζωή του. Όταν παραδείγματος χάριν τον άρεγε να βλέπει στην εκκλησία, την υπομονή που έκαναν οι ψάλτες και ο ανιψιός του παπα-Πέτρος, ο οποίος ποτέ δεν του χάλανε το χατίρι, το θέμα δεν ήταν εάν μπορούσε να ψέλνει ή όχι, αλλά το θέμα ήταν ότι είχε το κουράγιο και το πάθος να συμμετέχει, να λαμβάνει μέρος. Όπως και ενδιαφερόταν για τα πουρκά ή ήταν τ' αμπέλια ή ήταν τα καρύδια, δεν κοίταγε προς το παρελθόν αλλά πάντοτε προς το μέλλον. Άλλοι θα λέγαν: «Εγώ τώρα είναι 90, τι μου χρειάζονται αυτά;» Αυτός δεν υπόκυπτε αλλά πίστευε ότι η ζωή εξακολουθεί.

Ο πατέρας μου ήταν καλός πατριώτης, ενδιαφέρονταν για τη χώρα, για την πατρίδα του, για το περιβάλλον και για τη γειτονιά. Αντιπροσώπευε τη γενιά του και τα πράγματα τα οποία είχαν αξία: η ζωή, η οικογένεια, η τιμή, η ειλικρίνεια. Η γενιά του πίστευε σε πράγματα και ο Μήτσιο Θεωδωρής ήθελε ν' αφήσει ως κληροδοτήμά του στα παιδιά του και στα εγγόνια του, όπως αυτά τα φιλά σχοινιά και οι αμέτρητες κλωστές και

Επικήδειος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ

Δημοσιεύουμε τον επικήδειο που εκφώνησε ο Γεώργιος Κ. Χαραλάμπου στην κηδεία του Νικολάου Χαραλάμπου.

Το Δεμάτι σήμερα έχασε έναν δικό του άνθρωπο. Θεέ, έπεται από μια σκληρή μάχη που έδωσες για τη ζωή σου, έφυγες και εσύ νικημένος και όλους εμάς μας βύθισες στο πένθος.

Θεέ, από τα πολλά ανιψίδια που έχεις, σε εμένα έλαχε ο κλήρος απόψε να πω λίγα λόγια, δύσκολα. Ίσως, εκτός από θεός και ανιψιός που είμαστε, είχαμε και μια σχετική φιλία και στην πατρίδα και εδώ τη συνεχίσαμε. Είναι δύσκολη η βραδιά απόψε, θεέ, για εμένα. Θα προσπαθήσω, θα τα καταφέρω, θα το κάνω θεέ, για τη θυγατέρα σου, για το μικρότερο αδερφό σου και για τον ανιψιό σου, που βρήκαν το κουράγιο και τη δύναμη και ξεπεράσανε όλα τα εμπόδια και ήρθαν από την πατρίδα και τους έχουμε μαζί μας απόψε.

Ο Νικόλαος Χαραλάμπου του Δημητρίου και της Γιαννούλας γεννήθηκε το 1927 στο χωριό Δεμάτι από γονείς αγροτοκτηνοτρόφους. Πολύτεκνη οικογένεια, έχοντας άλλα πέντε αδελφία στη ζωή, τα δυο μαζί μας απόψε και οι τρεις αδελφές στην πατρίδα.

Η ζωή κυλούσε ήσυχα, αλλά με μεγάλες στερήσεις, με δυσκολίες, για να μπορέσει μια οικογένεια να τα φέρει βόλτα. Γραμματικές γνώσεις φτωχές, του δημοτικού.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, από μικρός γνώρισε άσχημες καταστάσεις, τους κατακτητές (Ιταλούς - Γερμανούς), πόλεμος, δυστυχία, μεγάλες δυσκολίες. Και σαν να μην έφταναν αυτά. Φεύγοντας οι εισβολείς νικημένοι, δυστυχώς η Ελλάδα εισέρχεται σε εμφύλιο σπαραγμό. Το 1947 ο νεαρός και ανήσυχος Νικόλαος τότε, εφόσον ο πατέρας του και ο μεγαλύτερος αδελφός του βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, ξεπετάχτηκε και αυτός τρίτος ανάμεσα από την οικογένειά του, σαν φλογερός πατριώτης και ακράτητος στον πατριωτισμό του, εθελοντής εισέρχεται στο σώμα Χωροφυλακής, προσφέροντας τις υπηρεσίες του και μεγάλους αγώνες, για αρκετό χρονικό διάστημα, για τα ιδανικά και τα πιστεύω του. Τραυματίστηκε σοβαρά, επάνω στο καθήκον του, στο δεξί του χέρι. Νοσηλεύεται για αρκετό καιρό και ευτυχώς η θεραπεία έφερε το χέρι στη φυσιολογική του κατάσταση. Αποσυρθηκε από τη Χωροφυλακή και γύρισε στο χωριό.

Το έτος 1948 ενώνεται με τα δεσμά του γάμου με την Ελένη Δημ. Αγγέλη. Φτωχά παιδιά και οι δυο τους, πλούσια όμως σε νεότητα, γενναιότητα, θέληση για οικογένεια και νοικοκυριό. Ευτύχισε και έγινε πατέρας τριών παιδιών: Βασιλεία, Γιάννης και Γιώργος.

Εργάζονται σκληρά σε γεωργοκτηνοτροφικές εργασίες, μετατρέποντας τα άγονα και πετρώδη μέρη σε καρποφόρα καλλιεργήσιμη γη. Έξυπνος άντρας και ανήσυχος για την εποχή του, γίνεται και αυτός αυτοδίδαχτος, όπως ο πατέρας του και τα αδελφία του, στο πατροπαράδοτο επάγγελμα μάστορας, χιτίτης, μαραγκός, σοφατζής. Γνώρισε όλες τις οικοδομικές εργασίες, με τα πολλαπλά εργαλεία της εποχής εκείνης: σκεπάρνια, τρυπάνια, ροκάνια, σφυριά, πριόνια και άλλα διάφορα. Φημισμένος τόσο στο χωριό του όσο και σε πολλά γειτονικά χωριά μας. Άντρας τεχνίτης και εργατικός πάντα στη δουλειά του.

Τη δεκαετία του 1970 παντρεύονται και τα παιδιά του. Η ανεργία στην Ελλάδα κάνει τη ζωή για τους νέους δύσκολη. Το μεταναστευτικό ρεύμα τα παρέσυρε και αυτά και τα φέρνει στην Αμερική.

Αρχές του 1980 αποφασίζει και αυτός και μαζί με τη σύντροφό του έρχονται στην Αμερική, κοντά στα παιδιά τους, αφήνοντας στην Ελλάδα τη θυγατέρα του, παντρεμένη με τον Κων/νο Ευθ. Τσιόλη.

Εργάζεται στη δεύτερη πατρίδα αδιάκοπα σε διάφορες ξένες εργασίες ως τεχνίτης. Εργάζεται πιο πολύ με ζήλο και μεράκι στα σπίτια των παιδιών και στα μαγαζιά τους. Η ζωή κυλάει ήσυχα με μεγάλες ευκολίες. Επισκεπτόνταν την Ελλάδα τακτικά. Αδυναμία του η θυγατέρα με τον άντρα της και τα παιδιά τους.

Ο Νικόλαος Χαραλάμπου ήταν άντρας με αρχές και πάντα με μέτρο. Γεννημένος και μεγαλωμένος από τους γονείς του με αυστηρές αρχές. Ήσυχος άνθρωπος, αγαπητός από όλους, φίλος καλός, άντρας αθόρυβος, δεν φιλονικούσε με κανέναν. Ακέραιος και σπάνιος χαρακτήρας. Έλαβε μέρος στα κοινά, ως μέλος του Κοινοτικού Συμβουλίου για ένα διάστημα. Έκρινε τα έργα και τις αποφάσεις πάντα σωστά, δίκαια και με ειλικρίνεια.

Πάνω απ’ όλα στην οικογένειά του ήτανε στοργικός σύζυγος, καλός πατέρας και αγαπητός με τα παιδιά του και τις νυφάδες του. Αγαπητός και καλός και δυο φορές παππούς, με τα ομορφότατα εγγονάκια του. Δεμένη και αγαπητή οικογένεια. Μας αφήνει πίσω του σήμερα τη σύζυγό του, τα τρία παιδιά του παντρεμένα και καλά αποκατεστημένα, έξι εγγόνια και τέσσερα δισέγγονα. Ο χάρος τον εξήλεψε, δεν τον άφησε να χορέψει στις χαρές των εγγονιών, ήθελε και αγαπούσε πολύ το κλαρίνο.

Θεία Νικόλαινα και αγαπημένα παιδιά του: Βασιλεία, Γιάννη και Γιώργο, εσείς χάσατε έναν καλό σύζυγο και πατέρα, εμείς χάσαμε έναν καλό θείο, αδελφό, φίλο, χωριανό, καλό άνθρωπο. Το κενό που μας αφήνει είναι μεγάλο και ασυμπλήρωτο. Αγαπητά του παιδιά, να είστε υπερήφανοι που είχατε έναν καλό πατέρα, με μέτρο και αρχές. Κρατήστε εσείς το μέτρο και τις αρχές του. Ενώνω και εγώ τη θλίψη μου μαζί σας απόψε. Μαζί θα το ξεπεράσουμε. Θεία Νικόλαινα, στηρίζου στα παιδιά σου και στις καλές νυφάδες σου.

Θεέ, η αμερικάνικη γη άνοιξε τις αγκάλες της. Είναι έτοιμη να σε δεχθεί. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάζει. Χαιρετισμούς, θεέ, στους δικούς μας που εσύ θα συναντήσεις. Αιώνια η μνήμη σου!

Ο ανιψιός σου ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

συν. από σελ. 3

αυτό το ανθρώπινο ύφασμα που όχι μόνο συνδέει μια γενεά με την άλλη αλλά μεταφέρει στην μετέπειτα γενεά αυτά τα οποία έχουν αξία. Ο Μήτσιο Θεοδώρης όπως και ο άλλος κόσμος είχε κι αυτός τις δυσκολίες στη ζωή του. Αλλά δοξάστηκε με πολλά ταχικά: Πρώτον όταν παντρεύτηκε τη σύζυγό του, η οποία όχι μόνο ήταν πάντοτε δίπλα του, πιστή και αγαπητή και πάντοτε να του δίνει κουράγιο και ηθική βοήθεια, αλλά του έδωσε και 8 παιδιά, δύο από τα οποία πέθαναν πολύ νέα και η μακαρίτισσα Αθηνούλα, σε ηλικία 23 χρόνων. Ο πρώτος υιός του, ο οποίος δεν ήταν μόνο γιος του αλλά σαν φίλος του και δεξί του χέρι, ο

οποίος ήταν πάντα δίπλα του, στον οποίον βασιζόταν. Οι δυο κόρες του, οι οποίες ήταν πολύ πιστές και αγαπητές, ο νεότερος γιος του Βασίλης, ο οποίος ήταν μαζί του και δεν του είπε όχι 25 χρόνια. Οι νύφες του, η Μαργαρίτα, η οποία όταν έμενε στο Πότσταμ τον περιποιήθηκε με αγάπη και φυσικά η Ασπασία, η οποία θυσιάστηκε για τους γονείς μας για όλα αυτά τα χρόνια.

Ο πατέρας μας ήταν καλός άνθρωπος και αν έχετε υπόψη σας αυτό το άσπρο ψαθάκι που φορούσε τα καλοκαίρια, αυτό το ψαθάκι ήταν ένα σύμβολο, το οποίο εννοούσε λίγο περισσότερα και ότι είχε μεγαλύτερη σημασία αντί μόνο και απλώς ένα καπέλο.

Πατέρα, ποτέ δε σε ξεχνάμε και η μνήμη σου μαζί μας θα είναι αιώνια!

Ο πολυαγαπημένος σου γιος ΚΩΣΤΑΣ (Gus)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΗΛ. ΑΓΓΕΛΗ

Η Βασιλική Αγγέλη ήταν ένα από τα οχτώ παιδιά του Γεωργίου Χρ. Μπαζαλέκου και γεννήθηκε και μεγάλωσε στους Μηλιωτάδες.

Παντρεύτηκε τον Ηλία Αγγέλη από το Τρίστενο και έζησαν για πολλά χρόνια στο Φλαμπουράρι και τελευταία στα Γιάννινα.

Απόκτησαν δυο παιδιά, τη Σουλτάνα και τον Αναστάσιο. Η μοίρα της στέρησε το πιο πολύτιμο αγαθό, το φως της.

Η κηδεία της έγινε στον Ι. Ναό Περιβλέπτου στα Γιάννινα.

Αιώνια της η μνήμη!

ΔΕΝΤΡΟΦΥΤΕΥΣΗ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ενορίας Μηλιωτάρων δεντροφύτευσε τον περιφραγμένο χώρο, όπου γίνεται το εξοχικό πανηγύρι της Παναγίας.

Πετριώτικα και άλλα...

Γράφει ο Κώστας Χρ. Δαλαγγέλης από την Πέτρα

■ Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Πέτρα στις 25.3.2001 η ΠΑΤΡΑ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΟΥ σε ηλικία 93 ετών. Η μακαρίτισσα ήτανε σύζυγος του ΚΩΝ. Δ. ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΗ και κόρη του ΑΘΑΝ. ΛΕΩΝΤΑΡΗ ή ΓΚΑΡΑΝΑΣΙΟΥ. Είχε τρία παιδιά και τα τελευταία χρόνια ζούσε στην Αθήνα. Καλосυνάτη και πάντα χαμογελαστή η κυρά ΠΑΤΡΑ θα μείνει στη μνήμη μας. Αιώνια η μνήμη!

■ Γιορτάστηκε με λαμπρότητα η διπλή γιορτή της 25^{ης} Μαρτίου στην ΠΕΤΡΑ. Μετά τη Θεία Λειτουργία και τη Δοξολογία τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο κ. Ηλίας Τσόντζος και ακολουθήως στην πλατεία και στο Ηρώο των πεσόντων εμάλλη τρισάγιο και κατέθεσαν στεφάνια εκ μέρους του Δήμου ο Δημ. Σύμβουλος Χρ. Ζώμπτρας και για την Εθν. Αντίσταση ο Ζαχ. Στάθης.

25η Μαρτίου στο χωριό στην δεκαετία του '50

Πάρα πολλά τα παιδιά στο σχολείο, γύρω στα 100 και πολλά από τα παιδιά αρκετά μεγάλα (15 και 17 χρονών). Και Νυχτερινό σχολείο λειτουργούσε κάνα δυο χρόνια, 1953 - 54. Φτώχεια και δυστυχία. Φανερά τα σημάδια της καταραμένης δεκαετίας του '40.

Παρόλα αυτά ο ακούραστος δάσκαλός μας Άγγελος Δαλαγγέλης έδινε μεγάλη προσοχή στον εορτασμό αυτής της διπλής γιορτής του Γένους μας.

Όλα τα παιδιά μαθαίναμε ποιήματα και διαλόγους. Το Σχολείο μετατρέποταν σε θέατρο. Στολισμένο με φωτογραφίες ηρώων του 1821 και περιτριγυρισμένο με εκατοντάδες μικρές γαλανόλευκες. Μεγάλη αψίδα από κισσό στην κεντρική πόρτα του Σχολείου. Τα μεγαλύτερα αγόρια φρόντιζαν από γρηγορότερα να φτιάξουν καριοφίλια και κουμπούρες. Όλα ήτανε ξύλινα ομοιώματα που με λίγο τριμμένο σπρίτο κάνανε και κρότο. Έτσι λοιπόν το πρόγραμμα είχε εκκλησιασμό το πρωί πριν Αϊ- Νικόλα, σχολική γιορτή μετά στο σχολείο και χορό στην πλατεία, άμα ο καιρός το επέτρεπε. Τα όργανα ήτανε μόνιμα στο χωριό μας. Θα γράψουμε άλλη φορά για αυτό.

Το βραδάκι κάναμε άλλη μια εκδήλωση το θυμάστε!! «Λαμπαδοφορία». Τα αγόρια μαζευόντουσαν στην πλατεία και από πριν είχανε φτιάξει τους πυροσούς. Ήτανε ξύλα που στην κορυφή καρφώναμε έναν τενεκέ από κονσέρβα. Τον γεμίζαμε παλιά πανιά ποτισμένα με πετρέλαιο και τα ανάβαμε κάνοντας τον γύρο του χωριού και τραγουδούσαμε εμβρατήρια και τραγούδια της 25^{ης} Μαρτίου. Μερικά μεγαλύτερα παιδιά ήτανε

ομαδάρχες και κατά διαστήματα συμπληρώνανε πετρέλαιο τους πυροσούς. Δεν θυμάμαι πότε έγινε για τελευταία φορά αυτό, νομίζω στο 1955 ή 56.

Μεγαλοβδόμαδο και Λαμπρή στο χωριό πριν 45 χρόνια

Πάρα πολλά θα μπορούσα να γράψω, αλλά θα περιοριστώ στα σημαντικότερα. Από γρηγορότερα τα αγόρια κανονίζαμε τα κουδούνια και τα κυπριά για τον Λάζαρο, ακόμα και στη Δόλιανη και το Γρεβενίτι φτάναμε για να βρούμε μεγάλα κυπριά και κουδούνια. Μερικοί πιο επιδέξιοι, προπαντός Μαλσιώτες, φτιάχνανε καινούριες καλάνθες, για τα αυγά που μαζεύαμε.

Όλα τα παιδιά από όλους τους μαχαλάδες, μια ώρα νύχτα μαζευόμαστε στα χαγιάτια της εκκλησίας και με το ξημέρωμα πρώτο σπίτι της κυρα-Βασιλώς της Κουζίνας. Μπροστά η εικόνα της Αναστάσεως του Λαζάρου και τα μεγαλύτερα κυπριά. Πηγαίναμε σε όλα τα σπίτια και σε όσα είχαν πένθος δεν μας άφηναν να τραγουδήσουμε. Όποιοι είχαν ανθρώπους τους στα ξένα τραγουδούσαμε το «Ξενιτεμένο που πούλι». Μαζεύαμε αρκετά αυγά και χρήματα. Τελειώναμε στο σπίτι του Χρ. Ράφτη και μετά καθόμαστε στη βρύση Τρανή για το μοίρασμα. Από εκεί και πέρα στην Μαλτσά και τα Λιθάρια πηγαίναμε μόνο τα μεγάλα παιδιά.

Κυριακή των Βαΐων και όλα τα βράδια μέχρι τη Μ. Τετάρτη οπωσδήποτε παρακολουθούσαμε την ακολουθία του Νυμφίου. Μεγάλη Πέμπτη τα Δώδεκα Ευαγγέλια και η Μ. Παρασκευή ήτανε γεμάτη από δουλειές για όλους. Τα κορίτσια μαζεύανε λουλούδια και σκουπίζανε την εκκλησία και τον προαύλιο χώρο. Τα αγόρια ετοιμάζανε τα πάντα γύρω από την εκκλησία και όλα τα παιδιά μαζί με την επιστασία του αγαπητού Παπα-Βαγγέλη και των επιτρόπων: μπαρμπα-Γιώργου Τσολιού, Γιάννη Τσόντζου και του μπαρμπα-Χρήστου

Παναγιώτη. Πεντάμορφος ο επιτάφιος που είναι ένα καταπληκτικό κουβούκλιο φερμένο στην αρχή του 20ού αιώνα από τη Σμύρνη από χωριανούς που βρίσκονταν εκεί. Ο μπαρμπα-Ανδρέας Χαντζής είχε έτοιμες καλοφτιαγμένες σφήνες για να στεριώσει το Μεγάλο Σταυρό στη στοργυλή πέτρινη βάση. Όλα τα παιδιά σε παρέες-παρέες ψέλνανε τα εγκώμια του Επιταφίου. Και μετά η περιφορά σε όλο το χωριό. Τα μεγαλύτερα αγόρια, ντυμένα πρόσκοπτοι και με τα κοντάρια υπό μάλης παρίσταναν τους Ρωμαίους στρατιώτες.

Το Μ. Σάββατο σε όλες τις αυλές σφάζανε τα σφαχτά (αρνιά, κατσίκια, στειροπούλες γίδες και προβατίνες). Οι φούρνοι και οι γάστροι κατακόκκινοι έτοιμοι για το ψήσιμο των φαγητών και των ψωμιών. Παντού στο χωριό προετοιμασία, στο παντοπωλείο του χωριού το αδιαχώρητο. Η μεγαλύτερη χαρά των παιδιών οι παρδαλές και λουλουδάτες λαμπάδες. Και στην εκκλησία αλλαγή στο στολισμό. Φεύγουν τα μαύρα και μπαίνουν άσπρες λαμπάδες, κόκκινες και μπλε και άσπρες κορδέλες. Όλα έτοιμα και τα μεσάνυχτα χτυπά η καμπάνα χαρμόσυνα και από κάθε μαχαλά μαζεύνονται οι χωριανοί για την Ανάσταση. Κανένας τότε δεν έφευγε προτού τελειώσει η Λειτουργία και μετά την ακολουθία της Αναστάσεως και το «Αναστήτω ο Θεός» και το «Χριστός Ανέστη» στο προαύλιο του Αϊ-Νικόλα γινότανε η ευλογία των κουλουριών και των αυγών.

Κάθε οικογένεια έστρωνε κάτω στην αυλή της εκκλησίας ένα τραπέζομάντιλο και πάνω ήτανε μία κουλούρα κεντημένη και με σταυρό στη μέση, ένα πιάτο με φρέσκο τυρί και ένα καλαθάκι με κόκκινα αυγά. Εκεί ο παπάς διάβαζε την ευχή της αγάπης και μετά οι χωριανοί με τη λαμπάδα αναμμένη φεύγανε ζημερώματα πια για τα σπίτια τους.

Το απόγευμα η Δεύτερη Ανάσταση όπως και τώρα και η περιφορά γύρω από το χωριό. Πάντα γινότανε γλέντι στην

ΠΕΤΡΑ τη Κυριακή της Αναστάσεως και την Δευτέρα. Την Τρίτη όλο το χωριό στην Αγία Παρασκευή στα Σίτσιανα.

Τα χρόνια πέρασαν, ο κόσμος λιγόστεψε και οι συνήθειες αλλάξαν. Υπάρχουν όμως ακόμα χαρές και ομορφιές που μόνο στο χωριό τις βρίσκεις, μόνο η μικρή πατρίδα μας, το χωριό, μπορεί να μας δώσει και η νοσταλγία εμάς που γεννηθήκαμε εκεί και μεγαλώσαμε με αυτά τα βιώματα πάντα θα σπρώχνει τα βήματά μας προς το χωριό, την ΠΕΤΡΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ.

Καλό Πάσχα και Καλή αντάμωση στο χωριό μας ΠΕΤΡΙΩΤΕΣ. Ευχές και χαιρετίσματα και σε όλους όπου γης που διαβάζουν τον «Παλμό». Καλή Ανάσταση και Χρόνια Πολλά!

K.X.D.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Την Παρασκευή του Πάσχα, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, στους **Μηλιωτάδες** διοργανώθηκε το πανηγύρι στην ψησταριά του Ιωάννη Αγγέλη.

Στις 23 Απριλίου, εορτή του Αγίου Γεωργίου, στον **Αγιο Γεώργιο Δεματίου**, ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Δεματίου «Η Πρόοδος» διοργάνωσε το ημερήσιο πανηγύρι.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

■ Όταν την ώρα που ξεκινάει από το σπίτι τα φορτωμένο για το μύλο ζώο, κοπρήσει μέσα στην αυλή του σπιτιού, αυτό είναι σημάδι ότι θα βρει σειρά και θα αλέσει ο νοικοκύρης.

■ Όταν βλέπουν οι γυναίκες κοράκια να πετούν στον ουρανό και να φέρνουν γύρω και πάνω από το σπίτι «σκούζοντας» αυτό το θεωρούν πολύ κακό οιωινό. Πιστεύουν πως κάποιοι από το σπίτι αυτό θα πεθάνει και λένε: «Να φάτε τα νύχια και τα φτερά σας, μωρά χουροζούζικα».

■ Όταν δουν κότα να έχει στο κορμί της ένα φτερό όρθιο, το θεωρούν καλό οιωινό. Κάποιοι μουςαφίρης θα έρθει. Επίσης όταν τινάζει (ξεφορτώνεται) τα φτερά της. Όταν όμως λαλάει σαν κόκορας, αυτό είναι κακός οιωινός και πρέπει η κότα αυτή απαραίτητα να θανατωθεί. Επίσης όταν η κότα δραςκελήσει το ντουφέκι του κυνηγού, ο κυνηγός θα έχει μεγάλη επιτυχία.

(Από το βιβλίο του Ι. Μάνθου **ΤΟ ΔΕΜΑΤΙ** Ιστορία - Λαογραφία, Β' μέρος, 1986)

Ιστορία Δεματίων Αμερικής

Υπό Χρήστου Δ. Παππά

Οι πρωτοπόροι

Ξεκινώντας κανείς βορειοδυτικά από την ιστορική πόλη των Ιωαννίνων με το αμάξι του αφήνει πρώτον το χωριό Πέραμα, με το ωραίο σπήλαιο των σταλακτιτών και σταλαγμιτών, αρχίζει να ανεβαίνει τους πρόποδες του Μιτσικελιού διασχίζοντας το χωριό Στρούνι ή Αμφιθέα, με τα ωραιότατα νυχτερινά του κέντρα και συνεχίζει τις απότομες στροφές του δρόμου ανεβαίνοντας την οροσειρά του Δρίσκου και σε 5 λεπτά της ώρας περνούμε το χωριό Μάζια και την εκκλησία του Αγίου Σωτήρος.

Εδώ ο δρόμος παίρνει κατήφορο, από την βόρεια πλευρά του Δρίσκου αντικρύζουμε ένα από τα γραφικότερα θεάματα της φύσεως, βλέπουμε τους καταπράσινους λόφους δεξιά και αριστερά του δρόμου. Κοιτάζοντας κανείς προς Βορράν αντικρύζει να ορθώνεται μπροστά του και να δεσπόζει σε ολόκληρη την περιοχή του λεκανοπεδίου αυτού, η αιχμή του Προφήτη Ηλία Δεματίου. Στους πρόποδες και σε όλες τις πλαγιές του, μέχρι τις χαμηλότερες περιοχές που διασχίζονται από τους παραποτάμους Βάρδα και Ζαγορίτικου από Νότο και Μετσοβίτικου από την δεξιά πλευρά, είναι διασκορπισμένα σαν μαργαρίτες σε μικρούς συνοικισμούς αλλά και ολομόναχα τα σπίτια του χωριού μας Δεμάτι.

Συνεχίζοντας το δρόμο βλέπουμε την πεδινή περιοχή Καβάδι και ο δρόμος έχει διακλάδωση προς Ανατολικό Ζαγόρι, που σε απόσταση περίπου 6-7 χιλιομέτρων διασχίζουμε τον γραφικότατο συνοικισμό Μηλιωτάδων Δεματίου, αφού πρώτα περάσουμε το ιστορικό Χάνι Καμπέρ Αγά.

Αφήνουμε τη διακλάδωση και συνεχίζουμε τον δρόμο περνώντας το συνοικισμό Μπαλντούμας και σε απόσταση περίπου 4-5 χιλιομέτρων, αφήνοντας τον κεντρικό δρόμο, συναντούμε στην αριστερή πλευρά του δρόμου την επιγραφή ΔΕΜΑΤΙ. Πολλές και απότομες οι στροφές έως ότου φτάσουμε στη θέση Ράχη του Κούλα, όπου αντικρύζουμε το χωριό Δεμάτι, που στην κορυφή του είναι η εκκλησία του Αγίου Νικολάου, ο οποίος είναι ο προστάτης του χωριού μας.

Δεν θα αναφερθώ στην ιστορία του χωριού μας καθ' ότι αυτή εγράφη στο βιβλίο «Ιστορία και Λαογραφία του χωριού Δεμάτι» υπό του αειμνήστου Διδασκάλου μου, κυρίου Ιωάννη Χρ. Μάνθου, στον οποίον χρωστούμε ευγνωμοσύνη διά το έργο αυτό.

Η περιοχή αυτή του λεκανοπεδίου ήταν καθαρά κτηνοτροφική με πολύ ολίγη γεωργική καλλιεργήσιμη έκταση. Γι' αυτόν τον σκοπόν οι κάτοικοι του χωριού έπρεπε να βρουν διαφορετικούς τρόπους επιβίωσης. Για την καλύτερευση της ζωής τους, άρχισαν να ταξιδεύουν σε άλλα μέρη του κόσμου για δουλειά, για να καζαντίσουν και να επιστρέψουν στο χωριό τους και να αγοράσουν περισσότερα κτήματα και έτσι θα αποκτούσαν περισσότερα εισοδήματα για τη συντήρηση της οικογένειας και ακόμη να καλοπαντρέψουν τις κόρες τους στο χωριό και μάλιστα σε καλά σπίτια με βιο και χωράφια.

Τα πρώτα παιδιά των χωριανών μας ταξίδεψαν στην Ανατολή, τη σημερινή Μικρά Ασία. Εκεί έκαναν διάφορα επαγγέλματα, όπως φουρναράιοι και τσοπάνηδες σε κοπάδια αιγοπροβάτων. Κατά χρονικά διαστήματα επέστρεφαν στο χωριό φέροντας μαζί τους τους κόπους τους και πάλι επέστρεφαν για να συνεχίσουν το καζάντιο τους.

Άλλοι ταξίδεψαν στα μέρη του Πόντου, την Οδησό της Ρωσίας καθώς και στην Κωσταντζα και το Βουκουρέστι της Ρουμανίας. Τα ταξίδια σε αυτά τα μέρη

γινόταν με τα λεγόμενα καραβάνια. Ένα από αυτά τα καραβάνια ήταν το ξακουστό του Ρόβα, που το τραγούδι του έμεινε θρύλος στα μέρη του Ηπειρωτικού κόσμου.

Κατά το τέλος του 19^{ου} αιώνα και αρχές του 20^{ου} αιώνα άρχισαν τα ταξίδια προς την Αμερική. Πώς και από πού παρακινήθηκαν προς την κατεύθυνση αυτή δεν είναι γνωστό. Η δική μου άποψη είναι ότι κάποιο ταξιδιωτικό γραφείο θα έκανε τον καταρτισμό του ταξιδιού, καθ' ότι στην Αμερική χρειαζόταν πολλά εργατικά χέρια για τις καινούριες βιομηχανικές μονάδες και το άνοιγμα των σιδηροδρομικών γραμμών προς τις Κεντρικές και Δυτικές πολιτείες. Επίσης η βιομηχανία των αυτοκινήτων χρειαζόταν πολλά εργατικά χέρια. Όλες αυτές οι προϋποθέσεις συνετέλεσαν στην απόφαση των πρωτοπόρων να πάρουν το μακρινό ταξίδι της ξενιτιάς. Αβέβαιοι διά το μέλλον και αν θα φθάσουν στον προορισμένο τόπο, που τους περίμενε μια καινούρια ζωή.

Το ταξίδι ήταν μακροχρόνιο και έπρεπε να πάρουν μαζί τους πολλά πράγματα, δηλαδή ρούχα, φαγώσιμα και ό,τι άλλο θα χρειαζόταν. Το πέρασμα του Ατλαντικού Ωκεανού χρειαζόταν άνω του ενός μηνός ταξίδι. Οι διαβιώσεις ζωής ήταν άθλιες και οι καταστάσεις ανθυγιεινές με την υπερπληθώρα μεταναστών προς τη δύση. Οι μεταναστευτικές εταιρείες το μόνο που τους αφορούσε ήταν πώς οικονομήσουν περισσότερα χρήματα για τα αφεντικά τους.

Την εποχή εκείνη η περιοχή των Ιωαννίνων ήταν ακόμη υπό την κατοχή των Τούρκων και οι ταξιδευμένοι έπρεπε να κατεβούν στην Πρέβεζα, να πάρουν από εκεί το βαπόρι προς την Ιταλία και από εκεί θα έπαιρναν τελικά πλοίο για την Αμερική. Στην Ιταλία η παραμονή τους ήταν πολλές φορές ολόκληροι μήνες και

πολλοί αρρώσταιναν από διάφορες ασθένειες, καθ' ότι δεν είχαν καλή διατροφή και διέμεναν σε ανθυγιεινές στέγες. Ένας από τους χωριανούς μας, ο Χρήστος Αν. Παπατόλης, αρρώστησε εκεί, χωρίς να εκπληρωθεί ο πόθος του να δει την Αμερική και πέθανε.

Δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία και ημερομηνίες να μας δείχνουν τον ερχομό των πρώτων μεταναστών. Από πληροφορίες που έχουμε από τον χωριανό μας Κο Ευθύμιον Μ. Οικονόμου, ο παππούς του Κωνσταντίνος Παπαευθυμίου Οικονόμου ήταν ο πρώτος Δεματίτης που ήλθε το έτος 1906.

Από φωτογραφία και το Καταστατικό βιβλίο του Συλλόγου που έχουμε, γνωρίζουμε ότι το έτος 1913 ίδρυσαν την Ιερά Αδελφότητα Δεματίου. Σύμφωνα με πληροφορίες που έχουμε από τους αειμνήστους χωριανούς μας, Κους Χρήστο Κολιό, Αθανάσιο Κίτσιο και Κυριάκο Κύργο, πολλοί Δεματίτες διέμεναν στο 8th και Lombart Streets.

Χωριανούς που ξέρουμε ότι ήταν την εποχή εκείνη εδώ είναι οι: Κωνσταντίνος Ν. Παππάς, Ευθύμιος Ν. Παππάς, Κωνσταντίνος Χρ. Παππάς, Βασίλειος Γ. Παππάς ή Bill George, Ιωάννης Χρ. Παππάς, Αναστάσιος Γ. Παππάς, Δημήτριος Ι. Νταλαμπάκος, Κωνσταντίνος Ι. Αγγέλης, Νικόλαος Τσιόλης, Νικόλαος Ι. Μπαρμπαλιός, Χρήστος Ι. Μπαρμπαλιός, Ευθύμιος Δ. Τσιούρης, Κωνσταντίνος Δ. Τσιούρης, Αθανάσιος Δ. Τσιούρης, Γεώργιος Ζιάβρας, Βασίλειος Ι. Κίτσιος ή Πέτρου, Κωνσταντίνος Ι. Κίτσιος ή Πέτρου, Πέτρος Γ. Κίτσιος, Χριστόδουλος Ν. Οικονόμου, Παναγιώτης Ν. Οικονόμου, Χρήστος Γ. Ξήτας, Χρήστος Ι. Κολιός, Βασίλειος Κ. Κούλας, Κυριάκος Χ. Κούλας, Αθανάσιος Χ. Κίτσιος, Ιωάννης Αγγέλης, Χρήστος Ν. Σταπαρούνας, Γεώργιος Λαγός, Χρήστος Γούλας, Δημήτριος Ι. Τσικουράς, Χριστόδουλος Ι. Τσιόδουλος, Παναγιώτης Ι. Τσιόδουλος, Ευάγγελος Μπέλλος, Βασίλειος Κατσέφης, Κωνσταντίνος Ευθ. Σιούλας, Χρήστος Ι. Μπαζιαλέκος, Κωνσταντίνος Ι. Μπαζιαλέκος, Πέτρος Ευθ. Οικονόμου, Χρήστος Ι. Ξήτας, Κωνσταντίνος Ευθ. Οικονόμου, Ιωάννης Κ. Αγγέλης, Νικόλαος Χρ. Αγγέλης, Βασίλειος Ι. Νικολός, Χρήστος Μάνθου, Δημήτριος Π. Οικονόμου, Βασίλειος Α. Οικονόμου, Κωνσταντίνος Γ. Αγγέλης, Μάνθος Παπαστεφανής, Χρήστος Κ. Ζιάβρας.